

MARIJINO UZNESENJE

List Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije – Stenjevec
Br. 8 (28), prosinac 2013.

Usred došašća, dok su pripreme za Božić u punom jeku, uz novi broj našeg župnog listića možete zastati i promisliti o ovim blagdanskim danima. Ovdje ćete naći mnoštvo korisnih tekstova i prigodnih tema iz života naše župe te raspored blagoslova obitelji.

Božić nam posređuje Božju blizinu po njegovu Sinu Isusu Kristu i upućuje na sve one vrijedne i lijepe stvari koje nam je Bog dao i kojima nas svakog dana dariva. Svatko ima život koji može živjeti, ljubav kojom može ljubiti i osobne jedinstvene darove koje može dijeliti. Ti naši darovi, naši talenti, kvalitete i sposobnosti često ostaju neprimijećeni od onih oko nas, pa čak i od nas samih. Neka vas ovaj Božić podsjeti da je svatko od nas divno čudo Božje.

U životu se susrećemo s mnogim teškoćama, mnogim nedostacima i osobnim ograničenjima, ali nikad ne smijemo dopustiti da nas to koči i nadvlada. Pogledajmo u maleno djetesce koja nam daje Božji blagoslov. Bog nam je dao život da ga živimo, svijet i ljude da ih volimo i najveći dar vječnosti – svoga Sina. U ovo doba godine slavimo i cijenimo sve te darove, a najviše od svega, cijenimo sposobnost svakoga od nas da voli i blagoslivlja bližnje, da dadne najbolje od sebe, kao što je Bog u Isusu Kristu dao najbolje od sebe za nas.

Župnik **Vjekoslav Meštrić**,
kapelan **Andželko Katanec**,
đakon **Tomica Božiček**,
svećenik u miru **Ivan Buhin**,
Služavke Malog Isusa:
Leopolda, Imakulata
i Bogoljuba
žele vam
sretan Božić!

BOŽJA RIJEČ: Evanđelje 4. nedjelje došašća

Nedjelja, 22. 11. 2013. – 4. NEDJELJA DOŠAŠĆA – Evanđelje: Mt 1, 18-24

(Isusova) majka Marija, zaručena s Josipom, prije nego se sastadoše, nađe se trudna po Duhu Svetom. A Josip, muž njezin, pravedan, ne htjede je izvrnuti sramoti, nego naumi da je potajice napusti. Dok je on to snovao, gle, anđeo mu se Gospodnji ukaza u snu i reče: »Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih.« Sve se to dogodilo da se ispuni što Gospodin reče po proroku: »Evo, Djevica će začeti i roditi sina i nadjenut će mu se ime Emanuel – što znači: S nama Bog!« Kad se Josip probudi oda sna, učini kako mu naredi anđeo Gospodnji: uze k sebi svoju ženu.

DA TI ISUS DANAS DOĐE

Bi li se presvukao prije nego ga pustiš unutra?

Ili bi sakrio neke časopise i postavio Sveto pismo na njihovo mjesto?

Bi li sklonio svoju svjetovnu glazbu, a izvadio crkvenu pjesmaricu?

Bi li mu mogao dopustiti da uđe odmah ili bi ga zavlačio?

Razmišljam... kada bi Spasitelj bio s tobom dan-dva, bi li nastavio raditi stvari koje redovito radiš?

Bi li nastavio govoriti ono što uvijek govoriš?

Bi li se tvoj život nastavio kao što živiš svih drugih dana? Bi li poveo Isusa sa sobom svugdje gdje ideš?

Ili bi možda promijenio svoje namjere tih dana?

Bi li ti bilo drago upoznati ga sa svojim najdražim prijateljima?

Ili bi se nadao da oni neće navraćati dok On ne završi posjet?

Bi li ti bilo drago da ostane s tobom za stalno?

Ili bi odahnuo kada bi konačno otišao?

Bilo bi zanimljivo znati što bi stvarno radio da Isus kao osoba dođe biti neko vrijeme s tobom.

Hodajući gradom, većina nas je primijetila kako je lagano zavladao "božićni duh", koji se neprimjetno ušuljao u naše živote čak i prije prosinca, a svake je godine tu sve ranije i ranije. Radijske postaje emitiraju uglavnom vesele pjesmice o ulicama prekrivenima snijegom, zvoncima i dobrom djedici koji djeci nosi darove. Ulice postaju osvjetljene mnogobrojnim lampicama svih boja i veličina, a trgovački centri okitili su svoje višemetarske borove, ispod kojih leži mnoštvo šarenih poklona koji ponekad, nažalost, simboliziraju smisao Božića modernog društva. Time se promašuje stvarna bit Božića. Vratimo se zato na početak ove priče i njenu stvarnu poruku, a to je slavljenje Isusova rođenja.

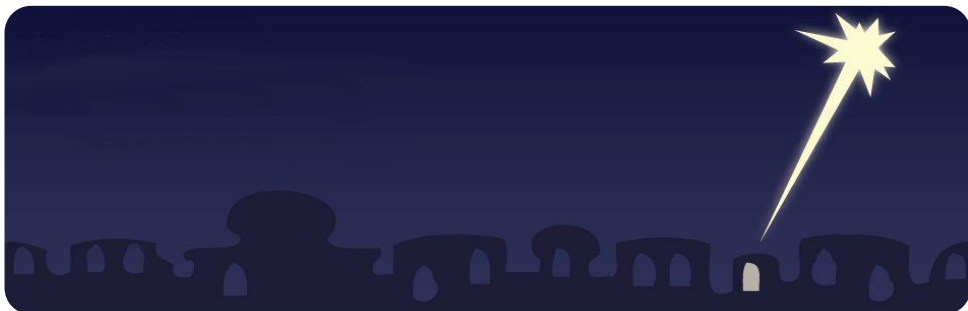
To radosno vrijeme iščekivanja Božića dio je liturgijske godine zvan došašće, odnosno advent (lat. *adventus* = dolazak), a obuhvaća vremenski period tri tjedna te dane između četvrte nedjelje došašća i Božića. To je za katolike ujedno početak crkvene godine. Glavne karakteristike došašća su mise zornice, koje simboliziraju pripravnost duše i

ushit zbog nadolazećeg Kristova rođenja. U misi se izostavlja himan Slava da bi gromoglasno u znak pobjedničke anđeoske pjesme odjeknuo na samoj svetkovini. Boja došašća je ljubičasta, baš kao i u korizmi, kao znak naše unutarnje i vanjske pripreme. Naposljetku, dolazimo do adventskog vijenca. On se u današnje vrijeme nalazi ne samo u crkvama i domovima već i na mnogim drugim mjestima. Iako se može izraditi od bezbroj materijala, ukrasa i svijeća raznih boja, tradicionalni adventski vijenac podrazumijeva jednostavan, a opet divan krug spletenog zimzelenog granja s četiri svijeće ljubičaste boje, koje se postupno pale svake nedjelje, okupljajući tako obitelji i vjernike u molitvi. Zimzeleno granje svojom zelenom bojom simbolizira život, postupno paljenje svijeća rastuće svjetlo, dok sve četiri upaljene svijeće označavaju dolazak Svjetla među sve nas.

Prva nedjelja došašća predstavlja ponovni Kristov dolazak, druga i treća Ivana Krstitelja, a četvrta Blaženu Djevicu Mariju, Kristovu majku.

Gospodinu Bogu se ne žuri, ali On nikada ne zakasni.

(Blaženi Alojzije Stepinac)

Svaka nova liturgijska godina započinje došašćem, koje počinje od 1. večernje nedjelje što pada na 30. dan mjeseca studenoga ili mu je najbliža, a završava prije 1. večernje Rođenja Gospodnjega. Došašće je posebno vrijeme radosti slavljenja i pripreme za Božić. Zato u prvoj nedjelji došašća Crkva stavlja naglasak na dolazak Gospodnji polazeći od Svetog pisma Starog zavjeta koje je u znaku iščekivanja Mesije, a ispunjenje pronalazi u Isusu Kristu, Bogočovjeku i sakramentalnoj stvarnosti Crkve.

U Starom zavjetu očekivanog Mesiju svodilo se na očekivanje susreta Izraela sa svojim Bogom, a taj se susret prema prorocima i psalmima neprestano ostvaruje kroz izraze: dolazak Jahvin i pohod Jahvin, koji upućuju na trajnu i djelatnu nazočnost Božju u povijesti izabranog naroda. Svi ti "dolasci" i "pohodi" pripremaju na konačan dolazak Jahvin koji svoje ispunjenje pronalazi u Novom Savezu, konačnom i vječnom. To je konačni susret s Bogom koji donosi potpunu obnovu, kako tjelesnu, tako i duhovnu.

U Novom zavjetu pronalazimo svjedočanstva o intenzivnom iščekivanju drugog dolaska Kristova. Teologija iščekivanja naglasak stavlja na sadašnji trenutak, a u drugom planu je dan Kristova dolaska. Život vjernika Starog i Novog zavjeta obilježen je kao vrijeme "radosnog iščekivanja", svjesnijeg i intenzivnijeg proživljavanja općeg raspoloženja iščekivanja kojim je bio obilježen cjelokupni život Crkve.

Liturgija Crkve poziva na budnost i predstavlja se kao vrijeme istinskog življenja nade. Na tom početku liturgijske godine trebamo obnoviti naš hod prema Kristu, kao onomu koji dolazi i onomu koji se rađa. To iščekivanje nas kršćana trebamo proživjeti duboko i egzistencijalno, kao promjenu koja nam je potrebna i koja nas popravlja. To je zauzeto iščekivanje, iščekivanje s vjerom. Kristov dolazak ne može nas ostaviti mirnima, već nas trajno poziva na susret. Kristov dolazak shvaćamo u bogoslužju Crkve i doživljavamo ga kao pripremu za njegov konačni Pojavak. Promatrajući tu dimenziju sadašnjosti i budućnosti uočavamo da je ono istovremeno spomensko i eshatološko pa kroz to i treba aktualizirati otajstvo Kristova utjelovljenja. Došašće nas ne vraća u prošlost niti prenosi u neku nad-stvarnost, već govori o stvarnosti Kristova dolaska u ovom našem vremenu. Stoga ga trebamo tako promatrati, doživjeti i proživjeti.

Posljednjih nam se godina nameće jedan potpuno izmišljeni lik upravo u ovo božićno vrijeme, lik Djeda Mraza, tj. Djeda Božićnjaka ili kako vam već drago. Toga je Djedicu stvorila Coca-Cola, odjednom je Amerika poludjela za njim, a uvelike je populariziran i u Hrvata, iako on sam nema nikakve veze s pravim značenjem Božića niti s hrvatskim običajima. Nekako je postalo simpatičnije "vjerovati" i djeci reći da neki tamo djedica s velikom bijelom bradom dolazi kroz dimnjak i daruje ih nego reći da je Isus onaj čiji rođendan slavimo 25. prosinca i koji nas daruje upravo svojim rođenjem. Marketing i materijalizacija toga, nama kršćanima bitnog i dragog blagdana učinila je svoje, te su se djeca počela radovati jednome Djedu koji će ih obradovati najnovijim Playstationom, ili bilo kojom drugom njima poželjnom stvari, koji, usput, sve te poklone nosi u velikim crvenim vrećama vozeći se po nebu u saonicama koje vuku njegovi sobovi sa Sjevernoga pola. I tako je vjerovanje u Djeda Mraza preraslo u nešto puno više, skoro u religiju, on je postao nezaobilazna božićna ikona, a uspio je zasjeniti i samog Isusa koji malen leži u jaslama, jer to nije više nikome zanimljivo.

Cijela ova priča s Djedom Božićnjakom povlači još jednu paralelu. Naime, mi kršćani imamo već jednog sijedog starca koji dariva djecu, i to svake godine 6. prosinca. Naravno, radi se o sv. Nikoli, biskupu, zaštitniku djece i pomoraca. Taj je sijedi starac svojim životom uistinu pravi uzor svima nama jer je učinio mnoga dobra djela i pomogao mnogima. No taj pravi moralni i kršćanski uzor nije očigledno bio dovoljan onim marketinškim stručnjacima pa su procijenili da im je onaj drugi djedica puno bolji izbor kojim će manipulirati mase. Sv. Nikola polako pada u zaborav, zanimljiv je samo jer dolazi u paru s krampusom pa djeca nikada ne znaju hoće li ih dočekati šiba ili čokolada u čizmi sljedećega jutra. Djed Mraz uspio se uzdići i nad njime i postati bitniji, cjenjeniji, onaj kojega svi iščekuju i priželjkuju da uđe upravo u njihov dom i pojede sljuzove kolačiće, popije malo mlijeka i pod kičastim borom ostavi svoje darove.

Popularnost toga Djedice teško da će splasnuti u godinama koje su pred nama, no imajmo na umu da mi NE VJERUJEMO u Djeda Božićnjaka, niti je on bit samoga Božića, već Isus Krist koji se rodio kako bi nas poslije otkupio. Pokušajmo se boriti protiv te amerikanizacije, koja nema veze s nama Hrvatima, ne učeći našu djecu pričama o Djedu Mrazu, već im govoreći da mi slavimo rođenje Gospodinovo i samo nas On dariva i razveseljava. Pustimo Djedicu neka samo ostane na etiketama pića, a ne u našem srcu jer je izmišljeni lik nad kojim mnogi moćnici samo zadovoljno trljaju ruke.

I za kraj, jedna duhovita izreka koja bi nas mogla odvratiti od toga poganskoga vjerovanja u Djeda Božićnjaka: „Samo vi vjerujte u Djeda Božićnjaka i pijte Coca-Colu, ja vjerujem u Isusa i pijem vino!“ :)

Na Badnjak se u crkve i domove stavljaju jaslice, prikaz Isusova rođenja u štatici, sastavljene od mnoštva figurica. Najčešće se stavljaju ispod borova, gdje ostaju do blagdana Krštenja Isusova. One su vjerna preslika Matejeva i Lukina evanđelja, a osim vjerskog imaju i bogato kulturno značenje. Prikazuju dijete Isusa kako leži u jaslama, Mariju i Josipa oko njega na slami, pastire, čak i Tri kralja sa svojim darovima, a bogatije jaslice sadrže i anđele koji pjevaju Slavu te životinje iz štale, vola i magarca, koji se ne spominju u biblijskom prikazu. Kroz stoljeća, mogli su se vidjeti različiti načini ručno izrađenih jaslaca pri čemu je materijal varirao od prirodnog, poput drveta, papira, kamena, slame, kukuruzovine pa do umjetnog, primjerice plastike, stakla ili čak keramike, a česte su i žive jaslice kojima možemo nazočiti i ispred zagrebačke prvostolnice. Najstarije hrvatske jaslice čuvaju se na otočiću Košljunu kraj Krka. Tradiciju postavljanja jaslaca u Vatikanu na Trgu sv. Petra ispred božićnog drvca započeo je papa Ivana Pavao II. 1982. godine, a među najpoznatijim jaslama u svijetu spominju se Napuljske, Krakovske, jaslice iz Genove te provansalski santoni, ručno obojene figurice od terakote. Također je zanimljivo pripomenuti kako se u skladu s različitim kulturama očituje i izgled i način postavljanja jaslaca, čemu je primjer postavljanje jaslaca u Meksiku već 16. prosinca kada započinje devetodnevna svečanost prisjećanja na Marijine i Josipove zaruke. Koliko god se običaji razlikovali, jedno je sigurno, a to je činjenica da jaslice dovode Betlehem u naše domove.

Nekoliko napomena za blagoslov obitelji

- Mi kršćani vjerujemo u snagu blagoslova. Zato za njega molimo i pojedinačno i zajednički. Ovo je prilika da u vašem domu molimo za sve vaše potrebe, da Bog blagoslovi sve ono što jesmo, živimo i radimo.
- Koliko je to moguće s obzirom na poslovne i druge obveze, nastojte da što više članova obitelji bude prisutno na tom molitvenom činu.
- Neka na stolu budu pripravljeni **Biblija, križ, zapaljena svijeća i blagoslovljena voda** (ne iz slavine).
- U vrijeme blagoslova **ugasite TV, radio, kompjutorske igrice i sl.** i neka tih nekoliko trenutaka vašim domom vlada **molitveno ozračje**.
- Ako imate **psa** na dvorištu, molimo da ga zavežete; a ako ga držite u stanu, za vrijeme molitve neka bude u nekoj drugoj prostoriji.
- Ako na vratima stana nemate **natpis s prezimenom**, molimo vas da ga toga dana stavite, kako bismo vas lakše pronašli.
- Blagoslov će se obavljati od **9 do 20 sati**.
- Molimo vas za strpljenje, jer nemoguće je reći točno vrijeme kada ćemo doći u vaš dom.
- U ulici krećemo **od manjih brojeva prema većima**, u skladu s rasporedom.
- Ako u zgradi postoji **lift**, krećemo odozgor, a ako lifta nema, odozdo↓.
- U slučaju da predviđenoga dana nikoga ne bude kod kuće, mogućnost naknadnog posjeta i blagoslova je u **subotu 11. siječnja** ili kasnije po dogovoru. Molimo, **prijavite se za naknadni blagoslov**.
- Ako netko želi ponuditi **ručak** u vrijeme blagoslova obitelji, molimo vas da se najavite ranije, kako bismo mogli uskladiti raspored.
- **Novodoseljene župljane molimo da se prijave za blagoslov u župnom uredu.**

RASPORED BLAGOSLOVA OBITELJI

27. 12. petak

1. svećenik: **Topolčica + Trebež**
2. svećenik: **D. Trstenjaka+ Zlatičeva + T. Ivkanca + J. Kempfa**
3. svećenik: **Bologna + J. Truhelke + M. Jambrišak + Stenjevčica**
4. svećenik: **Mladice + S. Čajkovca**
5. svećenik: **Bolnička kuće + Lj. Modeca**

28. 12. subota

1. svećenik: **Bolnička 93 – 101**
2. svećenik: **Dudovec**
3. svećenik: **S. Košutić 2 – 4 – 6 – 8**
4. svećenik: **S. Košutić 10 - 12 – 14 - 16**
5. svećenik: **S. Košutić 18 - 20 - 22 - 24 – 26 – 28**

29. 12. nedjelja: popodne od 14 sati

1. svećenik: **Otešička + Okrugljačka**
2. svećenik: **Crnojezerska + Jadovska**
3. svećenik: **Kozjačka**
4. svećenik: **Jagnjeđe + Rapajinska + Privoška**
5. svećenik: **Japetička + Domaslovečka + Mangartska**
6. svećenik: **Pohorska**

30. 12. ponedjeljak

1. svećenik: **Gospodska 16 – 18 – 20**
2. svećenik: **Gospodska 21 – 22 - 24 – 25 – 26 – 27 - 28**
3. svećenik: **Gospodska 29 – 30 – 32 + kuće**
4. svećenik: **Vršička + Škrlatička + Prisojnička + Jalovečka**
5. svećenik: **Jankomir + Posavje**

31. 12. utorak: od 9 do 15 sati

1. svećenik: **Kaninska**
2. svećenik: **Dubravica + J. Lončara + Stojdraška**
3. svećenik: **Breganska**
4. svećenik: **Samoborska odv. + Mokrovićeva + Štrokinec + Stara loza**
5. svećenik: **Hrvatskih branitelja**
6. svećenik: **I. Kralja + Dolinski odvojak + Alibunarska**

02. 01. četvrtak

1. svećenik: **Samoborska neparni**
2. svećenik: **Samoborska parni 2 – 156**
3. svećenik: **Samoborska parni 158 – 266 + Stenjevec + II. i III. Stenj. odv.**
4. svećenik: **Hrnetička + 2. Hrnetička + Kotarnica + Pelegrinovićeve**
5. svećenik: **I. Stenjevečki odv.**

03. 01. petak

1. svećenik: **Stenjevečka (zgrade) 5 – 8 – 38 – 40 - 42 – 44**
2. svećenik: **Stenjevečka -kuće + 33 + 35 + 37**
3. svećenik: **Pergošićeva 1 – 2 – 3 – 5**
4. svećenik: **Pergošićeva 4 – 6 – 7 – 8 – 10**
5. svećenik: **M. Viriusa**

04. 01. subota

1. svećenik: **Pavićeva 3 – 5 – 7 – 9 + kuće**
2. svećenik: **Pavićeva 11 – 13 – 15 – 17 – 19**
3. svećenik: **Pavićeva 20 - 26 - 28 – 30 - 32 – 34 – 36**
4. svećenik: **E. Vidovića**
5. svećenik: **T. Krizmana**

05. 01. nedjelja: popodne od 14 sati

1. svećenik: **Hrvatskih pavlina 2 – 3 – 4**
2. svećenik: **Hrvatskih pavlina 7 – 8 – 9 – 10**
3. svećenik: **Hrvatskih pavlina 11 – 13 – 14**
4. svećenik: **M. Tartaglije 2 – 2A – 4 – 6 – 8 – 10 – 12**
5. svećenik: **M. Tartaglije – kuće + 14 – 16 – 18**
6. svećenik: **M. Tartaglije 20 – 31 - 33**

06.01. ponedjeljak: popodne od 14.00 sati

1. svećenik: **I. Rangera**
2. svećenik: **S. Alića**
3. svećenik: **S. Draganića**
4. svećenik: **Malešnica odvojak**

07.01. utorak

1. svećenik: **A. T. Mimare 1 – 1A – 1B – 3 – 3A – 4 – 5 – 6 – 7**
2. svećenik: **A. T. Mimare 8 – 9 – 10 – 11 – 11A – 14 – 18**
3. svećenik: **A. T. Mimare 20 – 24 – 26 – 28 + kuće**

08.01. srijeda

1. svećenik: **Z. Šulentića**
2. svećenik: **Malešnica 8 – 10 – 12 – 14 – 16 – 18 – 46 – 48 – 50**
3. svećenik: **Malešnica 52 - 54 - 56 – 58 - 60 + Malešnica 2.**

09.01. četvrtak

1. svećenik: **Malešnica 3. + Malešnica 3. – I. i II. odvojak + Malešnica 4.**
2. svećenik: **Malešnica–kuće + Malešnica 5.**
3. svećenik: **I. B. Mažuranić 48 – 50 – 52 – 54 – 56 – 58 – 60**

10. 01. petak

1. svećenik: **I. B. Mažuranić 62 – 64 - 66 – 68 – 70 - 72 – 74 – 76**
2. svećenik: **I. B. Mažuranić 78 – 80 – 80A-G – 82**
3. svećenik: **I. B. Mažuranić 31 – 33 – 35 – 82A - 84 - 86 – 88 – 90**

11. 01. subota

NAKNADNI BLAGOSLOVI

Važniji datumi u 2014.

Sveta potvrda ili Krizma u našoj župi održat će se
18. svibnja 2014.

Prva sveta pričest održat će se
11. svibnja 2014.

♪ **Susret zborova Kustošijskog dekanata** održat će se 24. svibnja 2014.

Stari je hrvatski običaj da se za vrijeme božićnih blagdana, najčešće od drugog dana Božića i uoči blagdana Sveta tri kralja, prima svećenika u svoj dom kako bi se blagoslovia kuća i obitelj koja u njoj stanuje. Važnost blagoslova je velika. Blagoslov je nešto što dolazi od Boga, što Bog daje onima koji ga traže. Upravo u tome možemo tražiti i naći temelj blagoslova prilikom Božića. Rođenje Gospodinovo početak je Novoga Saveza, a savez počinje s blagoslovom. Za svećenike je to posebna prigoda da se susretnu sa svojim župljanima i barem nakratko s njima porazgovaraju, pogotovo sa starijima i bolesnima koji ne mogu redovito posjećivati crkvu i sudjelovati na misnim slavljinama.

Sadašnji obred i način blagoslova kuća razlikuje se od nekadašnjeg. Kada bismo pitali naše bake i djedove kako su se u njihovo vrijeme blagoslivljale kuće, ubrzo bismo uvidjeli razliku. Na selu je župnik svečano išao po kućama u pratnji ministranata u bijelim haljinama i sakristanta, koji je nosio kadionicu s tamjanom (jedan od darova Sveta tri kralja). Prilikom ulaska u kuću, svećenik bi kredom iznad ulaznih vrata s nutarnje strane napisao G+M+B i broj nove godine. G, M i B početna su slova imena Sveta tri kralja: Gašpara, Melkiora i Baltazara. Potom bi izmolio molitve, blagoslovio ukućane i dom svetom vodom te ostao u kratkom razgovoru s okupljenima. Ukućani bi darivali svećenika milodarom, koji je mogao biti voće, žito, meso, vino, rakija ili novac. Takvi običaji se razlikuju ovisno o kojem dijelu naše Domovine govorimo. Ono što danas primjećujemo jest da često naše domove ne blagoslivljaju matični svećenici župe, već svećenici gosti, bogoslovi ili đakon. Obred i način poprimili su nekakvu užurbanost, koja je uvjetovana velikim pastoralnim potrebama, odnosno velikim brojem kuća i stanova koji se moraju blagosloviti u gradovima.

Najvažnija je svakako duhovna vrijednost blagoslova. Blagoslov obitelji za Božić nije samo lijepi običaj nego i izražaj naše vjere i pripadnosti Bogu i Crkvi. Svatko tko pozove svećenika za blagoslov treba znati da tada po svećeniku sam Krist ulazi u njegov dom da obitelji donese mir i radost. Sam Krist preko svećenika naviješta radosnu vijest spasenja u riječi Božjoj, moli i okrepljuje članove obitelji svojim blagoslovom. Želi se zazvati Božji blagoslov na obitelj, osobe koje borave u jednom prostoru i koje žive u zajedništvu. Blagoslov se vezuje uz čovjeka, a ne uz prostor. Ako nema života u tome prostoru, ako nema ljudi koji tamo borave, onda je takav blagoslov beskoristan, jer neživom predmetu ne znači ništa. Bog štiti ponajprije čovjeka, a onda i mjesto gdje on boravi. Zato je vrlo važno da se obitelj skupi na molitvu kada dođe svećenik ili onaj koji blagoslivlja njihovu kuću ili stan.

Osluškuj...

Duboko u svome srcu pronaći ćeš riječi za koje nisi znao da postoje.

Riječi koje nisi tražio, ali one su se ipak našle na tvome putu.

Riječi nekoga koga možda još nisi upoznao.

Osluškuj...

Dobit ćeš mnoge odgovore. Upravo na ona pitanja koja ti ne daju mira.

Pitanja sumnje i nemira. Pitanja na koja nisi očekivao nikakav odgovor.

Osluškuj...

Možda ćeš proniknuti u svoju dubinu koje se tako jako bojiš.

Znaš li što se tamo krije? Možda neki bolji čovjek, spreman prihvatiti izazove?

Možda neki strpljiviji čovjek, spreman podnijeti žrtvu za druge?

Možda čovjek koji se želi riješiti okova površnosti?

Osluškuj...

Rijetko slušamo druge, nekako smo više okrenuti vlastitim riječima. Ne čujemo tuđe jadikovke jer one su ipak tuđe; zašto se žrtvovati slušajući ih? Ne čujemo tuđe zamolbe jer na njih bismo trebali odgovoriti pomaganjem; zašto podnositi takvu žrtvu? Ne čujemo tuđe savjete jer najbolje znamo što je za nas dobro; zašto onda razmišljati o bilo kakvoj promjeni? Ne čujemo ni riječi pohvale jer dovoljno sami sebe hvalimo; zašto se pitati jesu li iskrene ili lažne? Ne čujemo ni sami sebe jer smo toliko površni da ne stignemo pogledati u vlastitu dubinu. Tko zna što bismo tamo mogli otkriti. Egocentričnost ili empatiju?

Nije lako u ovo nesretno materijalističko vrijeme biti empatičan. Ulaganje i najmanjeg truda u empatiju izaziva pritajeni porug okoline. Izaziva i ljutnju koje mnogi nisu uvijek posve svjesni. Biti empatičan jednači s hrabrošću, upravo kao i uzdanje u Boga. Samo hrabri u današnje vrijeme pronose Božju riječ, samo hrabri ne posustaju u svojoj srdačnosti i žaru da promijene nešto na bolje, da potaknu i druge na bolje. Empatiju je potrebno zalijevati da se ne posuši, da ne klone duh u nama koji nas tjera naprijed, koji nas čini manje egocentričima. Danas je egocentričnost stil našega življenja. Zašto? Jednostavno se prenosi „s koljena na koljeno“ po principu „kako ti meni, tako ja tebi“. Tomu nema kraja, barem ne u bliskoj budućnosti. To nas čini nemirnima, nespokojnima, nezadovoljnima, iako ćemo rijetko priznati. Gubimo drage ljude zbog te ućahurene sebičnosti. Želimo upravljati svijetom koji se mora najprije vrtjeti oko nas samih, a kad nam se taj svijet učini pomalo bezličnim i dosadnim, okrećemo se prijateljima, rodbini, kolegama. Tražimo nekoga tko će opet učiniti taj sebični svijet središtem našega života.

Učimo našu djecu odmalena da ne budu sebična, da dijele s drugima, ne svađaju se, ne ogovaraju, da popuste jer „pametniji popušta“. Pitanje je sada učimo li ih to jer im zaista želimo ugraditi neke socijalne i emocionalne vrijednosti ili jednostavno zato da ne bismo trebali slušati njihove svađe, pogotovo kad dođemo s posla umorni pa nam je dosta i vlastitih misli a kamoli dječje vike i graje. Na žalost, sve se svodi na ovo drugo.

Zašto se onda čudimo sebičnosti i samodopadnosti vlastite djece kad su ona najčešće upravo naša preslika. Upijaju sve dobro i sve loše od nas tkajući svoj vlastiti svijet nitima našega ponašanja i djelovanja. Potrudimo li se postati bolji i isplivati iz te površnosti, nećemo više živjeti u strahu i brizi kakva će postati naša djeca. Usadimo im dubinu u razmišljanjima i plemenitost u djelovanjima jer ćemo time vratiti sav trud uložen za njihovu i vlastitu dobrobit. I svakako će nam biti lakše ostvariti sve to uzdanjem u Boga. Uz Njega nismo sami, On nam je oslonac u svim teškim trenutcima, On nam je utočište u svim bolima. Nije lako ići Božjim putem jer Bog je postavio visoka mjerila. Upravo bi nam ta mjerila trebala dati snage da razmišljamo o svojim postupcima, o svom životu dugoročno, a ne samo za trenutak zadovoljstva koji vrlo brzo ispari u nepovrat.

Čitajući Bibliju, razmatrajmo Isusove riječi, ne prelazimo samo pogledom preko njih.

Isus govori: "Težak je to put, a vrata kroz koja prolazite vrlo su uska. Ali morate kroz njih proći i krenuti dalje (...) Kada pomognete nekome, nemojte to govoriti na sav glas. Nemojte se hvaliti onime što ste učinili. Kad se molite Bogu, nemojte se isticati niti nastojati ganuti druge svojom molitvom. Pronađite tiho mjesto. Razgovarajte s Bogom kao s Ocem. I nemojte u molitvi ponavljati jedno te isto jer On zna što vam je potrebno. Činite ono što Bog želi, ištite i dobit ćete; tražite i naći ćete. Možete se pouzdati u Njega." Važno je da oslušujemo te riječi. Da ih ne shvatimo olako i zaboravimo već s nekom drugom mišlju.

"Imam ti toliko toga reći..." – kaže On. "Važno je samo da želiš poslušati..."

UČENIČKI RADOVI

Božić u meni

On dolazi svake zime.
U mene unosi radost i veselje.
U toplini mog doma slavimo rođenje
malog Isusa.
Kroz prozor gledam ples pahuljica
nošenih hladnim vjetrom,
osjećam ljubav koja me grije.
Okupljena oko stola obitelj razgovara
o blagoslovljenom događaju.
Lica su nam ozarena
i pjevamo božićne pjesme.
Sretna sam.
Mirna Vrgoč, 6.b, OŠ "Malešnica"

Božić u meni
je sreća i veselje,
sjeta i tuga,
zlato i znamenje.
Ljudi i djeca koračaju ulicama,
snijeg vijori po padinama
kao razigrani vranac
na širokim dolinama.
Zima dolazi brzo i sretno,
gradovi su živi poput zvijezda na nebu
pa se pitam kakav je to osjećaj?
To je Božić u meni.
Lovro Marković, 6.b, OŠ "Malešnica"

Božićna molitva

Hvala ti, Bože, na ovom prelijepom blagdanu kada su obitelji zajedno i kada se zbližavaju. Ljudima koji nemaju ono što bi željeli trebamo pomoći, kako je i Isus pomagao bilo kojem čovjeku bez ikakve razlike. Na Božić bi svi trebali biti sretni i darivati jedni drugima ljubav i poštovanje.

Petra Slunjski, 6.b, OŠ "Malešnica"

Bože, Ti daješ prijateljstvo, ljubav i vjeru. Ti ljubiš svako živo biće na Zemlji. Pokazuješ nam pravi put. Iako Te ne čujemo, ne vidimo i ne možemo Te opipati, zahvaljujemo Ti na svemu što činiš za nas. Molim Te, pomози onim ljudima koji su bolesni i nemoćni. Također pomози i gladnima i žednima. Daj im onog kruha koji nama daješ. Bože, hvali Ti za sve!

Emā Bosak, 4.b, OŠ "Malešnica"

Bože, molimo Te, podari nam strpljivost, ljubav i vjeru da zajedno s Tobom kročimo svim tamnim i svijetlim putevima. Budi nam prijatelj u radosti, broдика za spas te otac koji ljubi svu djecu ovoga svijeta. Daj nam snage da možemo oprostiti čak i onima za koje smatramo da nisu toga vrijedni. Bože, ulij u naša srca zajedništvo i ljubav da zajedno možemo popraviti ovaj svijet. Bože, uz Tebe i najmračniji tunel postaje osvijetljeni put, daj svima snage i volje da tu svjetlost prošire po cijelom svijetu.

Ariana Baronica, 8.f, OŠ "Malešnica"

Gdje su ljudi srcem otvoreni da postanu novi ljudi, raste novi svijet

---

Griješiti je ljudski, ali to ne znači da se ne trebamo truditi biti bolji. Ljudi su sebični, oholi i nemaju osjećaja za druge. Takvi su po prirodi. Moraju shvatiti i pomiriti se s činjenicom da nisu savršeni. Tek nakon toga mogu se početi mijenjati.

Nekad je teško oprostiti, ali tada si trebamo predočiti da ni mi nismo ništa bolji od te osobe te da često griješimo. Najčešće kada nas netko moli kakvu uslugu, tražimo razlog da je izbjegnemo, pa onda kreću one poznate: „Nemoj danas, glava me boli, umoran sam, žurim...“ Znam iz osobnog iskustva da ćemo se bolje osjećati ako pomognemo.

Nekad smo ljuti i na svaku pogrešku burno reagiramo. Najgore je što smo nakon toga preponosni da kažemo „oprosti“. Tko bi pomislio da je tako teško reći neku riječ. Riječ „prijatelj“ izgubila je smisao. „Prijateljem“ nazivamo svakoga od koga dobivamo kakvu pomoć ili uslugu. Umjesto da gledamo tuđe mane i pogreške, trebamo gledati sebe. Uvijek se sjetim jedne izreke: „Kada pokazuješ prstom u nekoga, sjeti se da su ostala tri uperena prema tebi.“

Nakon što istinski, svim srcem, odlučimo postati bolji ljudi, tada će i rasti novi, bolji svijet.

Josip Zadelj, 8.e, OŠ "Malešnica"

U današnje vrijeme ima svakakvih ljudi. Svi smo slični po svojim osobinama, ali nitko nije savršen. Kad čovjek upozna samoga sebe, tek onda shvati tko je zapravo. Tek kada otvori svoje srce, uđe dublje u svoju nutrinu. Želi li promijeniti svijet, treba prvo promijeniti samoga sebe. Najviše nam sam Bog u tome pomaže, ali i mi Njemu isto tako pomažemo kada smo iskreni te kada se otvorimo svima, bez razlike, jer nas je Bog takvima stvorio. Kada bi svi ljudi stavili na vidjelo sve svoje vrline a izbacili mane, cijeli bi se svijet promijenio. Mnogi, nažalost, ne primjećuju ili se, jednostavno, ogluše kada povrijede koga. U tome vide samo zabavu, a o posljedicama svoga čina ne razmišljaju. Takvim ponašanjem negujemo svoje mane i ne pridonosimo dobru za koje smo stvoreni. Vrijeme je da svoje srce otvorimo Bogu, bez srama i bez straha. On nas neće optuživati. Naprotiv, pomoći će nam da spoznamo sebe i budemo bolji ljudi.

Domagoj Bizomec, 8.e, OŠ "Malešnica"

Stenjevečki Božić 1990.

(Stanko Piskač)

To već pozabljeno Sveto Gospodnje leto, jezero-devetsto-devedeseto
vu našem Stenjefcu, baš na sam Badnjak, na placu je zrasla visoko vu zrak,
od liepih dišečih borekof složena
bujna i kitnjasta šumica zelena.

Svetu smo radost vu zraku ćutili i vu dušama – kaj smo ih sčistili
i od štale prepravili f – hotel, vu čast Onomu ki bu tu noć došel,
dugo smo čakali tu Božićnu noć
da se Jezuš rodi nam za spas i pomoć.

Dok smo se k Polnočki žurili, biežali, po placu su neprodani boreki ležali
kramari su ih pustili i vu krčmi pili i dok smo mi vu cirkvi Božić slavili,
boreki su vani ostavljeni ležali
othičeni drftali, kak Jezušek f štali.

Na Božićnu je noć zaprašil bieli sniek, pokril po Stenjefcu hiže, pute, jarek,
zabielel je sniek po placu Stenjevečkom, na njem' su kak mrtveci po groblju bogečkom,
ležali mrtvi boreki zu snegom pokriti
kakti Sinek Božji – vu belo poviti.

Nebuju već rasli f šumi, vu tišini, fpirali se vetrima, cajtima, sudbini
ni tiče poslušali, gnjezda jim nosili – mi pak smo na Božić ipak srečni bili,
kaj se Božek rodil za spas nam' griješnima
a kaj borovjev mira – koga to zanimala!?

Bog znaj, kak se bumo dale veselili, dok bumo vse borovje poništili
kaj nam buju dojuđuci cati donašali, dok zelene šume bumo – dokončali,
kak bumo opstali, kak bumo živeli
i kakve bumo onda Božiče imeli!?!?

SVETE MISE KROZ BOŽIĆNO VRIJEME

- **POLNOĆKA:** 20 dječja – 22 – 24
  - **BOŽIĆ:** 7:30 – 9:30 – 11 – 12:30 – 18:30
  - **SV. STJEPAN:** 7:30 – 09:30 – 11 – 18:30
  - 27., 28., 30. prosinca te 02., 03., 04. siječnja u 7:30
  - 31. prosinca misa **ZAHVALNICA** u 18:30
  - **NOVA GODINA:** 7:30 – 11 – 18:30
  - 05. siječnja: 18:15 - **blagoslov vode**, a sv. misa u 18.30
  - **SVETA TRI KRALJA:** 7:30 – 9:30 – 11 – 18:30
  - radnim danom od 7. do 31. siječnja: u 18:30
-

21. 12. od 10 do 12 sati – božićna velika župna ispovijed

UREDNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA

od utorka do petka 9 – 11 i 17 – 19

RASPORED MISA I POBOŽNOSTI

- mise **radnim danom:** 7:30 (nema ponedjeljkom) i 18:30
- mise **nedjeljom:** 7:30, 9:30, 11 župna, 12:30, 18:30
- **Klanjanje pred Presvetim:** četvrtkom nakon večernje mise
- **Krunica:** svaki dan 18
- **Časoslov:** utorak i petak pod večernjom misom

Župa Uznesenja B.D. Marije, Stenjevec 9, Zagreb

tel./fax.: 01/3732-729; mob. 099/4469-166

www.gospastenjevecka.hr

e-mail: gospastenjevecka@inet.hr